

מ"ת 50964/12/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד חיים ברק כהן, ערן ורד וייס, יגאל רמבם, משה מנקין, כולם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 50964-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המבקשים:
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד ארז ריכטנברג

נגד

המשיבים:
1. חיים ברק כהן
2. ערן ורד וייס
3. יגאל רמבם
4. משה מנקין
כולם ע"י ב"כ עו"ד ברק כהן, המשיב 1

החלטה

כללי

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום, ולצדו בקשה לקביעת תנאים מגבילים בעניינם עד לתום ההליכים, המפרטת את התנאים הבאים:

א. איסור להימצא מרחק 500 מטרים מנפגעי העבירה נשוא האישומים הראשון והשני

(המבקשת פירטה את שמות המתלוננים והוסיפה כי האיסור מתבקש אף לגבי בני

משפחותיהם ומקורביהם, אליהם התיחסה כ"נפגעי העבירה").

ב. איסור יצירת קשר, ישיר או עקיף, עם נפגעי העבירה.

ג. הפקדה כספית, ערבות עצמית וערבות צד ג', לשם הבטחת מילוי התנאים, וכן התייצבות המשיבים להליכי המשפט.

עמוד 1

על המשיבים הוטלו תנאים דומים, לגבי המיוחס כלפי גב' רוסק עמינוח (להלן: "רקפת") בלבד, במסגרת תיק החקירה המתייחס לאירוע האחרון. תנאים אלה הוארכו על ידי בית המשפט במסגרת ההליך הנדון, זאת עד להחלטה אחרת.

2. כתב האישום שהוגש כנגד המשיבים, מגולל פעולות שונות שקיימו כנגד בכירי המערכת הבנקאית בישראל - רקפת (מנכ"ל בנק לאומי) ומר ציון קינן (להלן: "ציון", מנכ"ל בנק הפועלים בעת הרלוונטית לכתב האישום). עיקר האירועים התרחשו במהלך השנים 2014-2015. המבקשת טענה, כי במהלך הליך שימוע שנערך למשיבים לגבי אירועים אלה, התרחש האירוע המפורט בסעיף 13 לאישום הראשון, כנגד רקפת, הוא אשר הביא לידי הגשת הבקשה.

לטענת המבקשת, הרקע לפעולות אלה נובע מחוב של המשיב 1 כלפי בנק לאומי, ובשל ניסיונות הבנק לגביית החוב, כמפורט בסעיף 4 לאישום הראשון. בהמשך, פעלו המשיבים לאחר ששמו להם למטרה, באופן שיטתי, לפגוע פגיעה קשה בפרטיותם של המתלוננים, כל זאת באמתלה כי מדובר בפעילות ציבורית אזרחית נגד ראשי מערכת הבנקאות בישראל.

במסגרת פעולותיהם, הגיעו המשיבים בסמוך אל בית המתלוננים ובית ספרה של ביתה של רקפת, קראו קריאות שונות באמצעות מגפון, ביצעו שיחות טלפון מתועדות אל המתלוננים ומקורביהם ופרסמו אותן בהמשך באתר במרשתת, פיזרו כרזות על שמשות כלי רכב באזור בית מגורי המתלוננים, ועוד. המקרים השונים מפורטים בעובדות כתב האישום המתוקן, בו יוחסו לכל משיב מעשים שונים, תוך חבירה של משיבים שונים בכל מקרה ומקרה. בהתאם, יוחסו למשיבים הוראות חיקוק שונות, שעיקרן עבירות של פגיעה בפרטיות או עבירות שבוצעו לכאורה על מנת להשיג את אותה פגיעה בפרטיות, כגון עבירות התקהלות אסורה, הקמת שאון, מטרד לציבור, הטרדה באמצעות מתקן בזק, ועוד.

בנוסף, לגבי המשיב 1 בלבד, יוחסה אף עבירה של סחיטה באיומים. עבירה זו מתייחסת לסרטון הממוען לרקפת, אותו פרסם המשיב 1 במרשתת, ובו אמר כי אם המערכת הבנקאית לא תחדל תוך 30 ימים מהליכי הוצאה לפועל נגד ילדי חייבים שונים, יערב המשיב 1 את בנותיה של רקפת במאבק שהוא מנהל כנגדה. בחלוף כחודש וחצי מעת פרסום הסרטון, התייצב המשיב 1 ליד בית ספרה של בתה של רקפת, בשעת לימודים, וקרא קריאות שונות בגנותה של רקפת, באמצעות מגפון. תיעוד האירוע פורסם על ידי המשיבים 1 ו-2 במרשתת.

יצוין, כי כתב האישום מייחס לחלק מהמשיבים שלושה אישומים נוספים, אולם אישומים אלה אינם מהווים חלק מהתשתית הנדרשת לבקשה, כפי שטענו הצדדים במהלך הדיון. לפיכך, התייחסות החלטה זו ל"כתב האישום", עוסקת באישומים 1 ו-2 בלבד.

3. ב"כ המשיבים, המשיב 1, טען בבית המשפט כי במהלך החודשים ספטמבר ואוקטובר 2014, גמלה בליבו החלטה לצאת למאבק פוליטי כנגד מי שנתפסו בעיניו כבעלי הכוח המשמעותיים ביותר בכל הנוגע למציאות הכלכלית, ואף מעבר לכך.

בהתייחס לעובדות כתב האישום, טען כי ישנה הסכמה לגבי התרחשות מרבית האירועים, אולם מדובר בפרשנות משפטית שגויה של המבקשת וכן ברקע חסר ואף שקרי לביצוע המעשים, אשר בוצעו בניסיונות שונות לחלוטין.

דין

4. במהלך הדיון בבית המשפט, התייחסו הצדדים לכלל האירועים המפורטים בכתב האישום, ופירוט את נסיבותיו של כל אירוע. מטיעוני המשיבים עולה, כי אין הם מכחישים את ביצוע המעשים, אולם המדובר בעובדות הניתנות לפירוש. ביחס לכל אירוע ואירוע, נפרשה בפני בית המשפט תמונה דומה של עובדות המתוארת מנקודת ראות שונה מהמיוחס בכתב האישום, תוך צירוף הסבר לביצוע וכן לנסיבות המסוימות.

על מנת להבהיר את הדברים, אתייחס לדוגמא של הקמת אתר האינטרנט "באים לבנקאים". המשיבים הודו בהקמת האתר, אולם כפרו בכך שנועד לשמש "פלטפורמה ליצירת קשר עם פעילים אפשריים" (סע' 8 במבוא לכתב האישום), כחלק מהתכנית לפגוע בפרטיותם של המתלוננים. לטענתם, מדובר בחלק מפעולה אזרחית חברתית, מחאה בעלת אופי פוליטי, בעקבות התנהלות המערכת הבנקאית כלפי אזרחי המדינה. למעשה, טיעון דומה עובר כחוט השני בפרוש אותו ביקשו המשיבים לתת למעשיהם, כחלק ממאבק חברתי, אזרחי, פוליטי, שאין בו משום ביצוע עבירות פליליות.

המניע לביצוע העבירות, כמניע חברתי-פוליטי, או מניע אישי, דינו להתברר במהלך ניהול ההליך בתיק העיקרי. בית המשפט בוחן בשלב זה את קיומו של פוטנציאל ראייתי בלבד, כזה שיש בו משום סיכוי סביר להביא לידי הרשעת המשיבים במיוחס להם, ולא מעבר לכך. יתכן כי בחינת כל מקרה ומקרה המיוחס למשיבים בנפרד, לא היה עולה כדי העבירות המיוחסות להם, או שבבחינה נפרדת לא היה בו ענין ציבורי בניהול הליך פלילי. יחד עם זאת, בחינת מכלול המקרים כמקשה אחת, יוצרת מסה מצטברת של אירועים חוזרים ומתמשכים, חלקם כאלה המצויים בליבת עבירת הפגיעה בפרטיות, ומקימה את יסודות עבירות הפגיעה בפרטיות. העובדות המיוחסות למשיבים בכתב האישום, אשר אינן שנויות במחלוקת עובדתית, מבססות את יסודות העבירות הנוספות המיוחסות למשיבים. טיעונים שונים לענין המניע, הפרשנות שיש לתת למעשים, ואף טיעונים לעובדות נוספות שאינן נמצאות בכתב האישום, כפי שנטען על ידי ב"כ המשיבים, דינם להתברר במסגרת ההליך העיקרי. די בראיות למעשי המשיבים, העונים על יסודות העבירות המיוחסות להם, על מנת לבסס ראיות אלה כראיות לכאורה.

בנסיבות מקרה זה, טיעונים דוגמת אכיפה בדרנית ביחס לאיומים וסחיטה שהופנו כלפי המשיב 1, כך לטענתו, על ידי שלוחיה של רקפת, עשויים להיות בעלי משקל, ככל שאכן נשענו על ראיות מבוססות, אך בשאלת אופי ההגבלה שתוטל על המשיבים ומשקלה. לצד זאת, אותו מכלול מעשים שצוין לעיל ומפורט בעובדות כתב האישום, מהווה את התשתית לקביעת התנאים המגבילים המבוקשים.

5. בחינת המניע לביצוע העבירות, אליו התייחסתי תחילה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, צריך לשקול במאזניים השוקלים את מידת התנאים המגבילים למול מידת הפגיעה במשיבים. יודגש לענין זה, כי למעשה לא נטענו על ידי המשיבים כל טענות הרלוונטיות לנקודת הזמן הנוכחית.

זאת ועוד: המבקשים היפנו לפרק הזמן המשמעותי שחלף מאז האירוע האחרון בשנת 2015 ועד לאירוע בחודש דצמבר 2016, אשר קדם להגשת כתב האישום. יש ליחס משקל לפרק זמן זה, במהלכו לא בוצעה לכאורה כל

עבירה כנגד מהמתלוננים, ואולם יש לתת משקל אף לכך שלמרות פרק זמן ממושך זה, שבו המשיבים על מעשיהם, עובדה המצביעה על צורך בקביעת גבולות ברורים, במיוחד לנוכח אופי העבירות.

בנוסף, ניתן בהחלט להתייחס לשינוי בנקודת האיזון, כעת, משהוגש כתב אישום כנגד המשיבים. המתלוננים, בשלב זה, מהווים עדים בתיק פלילי, על כל המשתמע מכך. למעשה, כל מגע של המשיבים עם עד בכתב האישום התלוי כנגדם, עלול להביא לשיבוש הליכי משפט, ואף לבסס עבירות שיבוש הליכי משפט וכן הטרדת עד (ראו פרשנות מרחיבה ברע"פ 9689/05 **בני סלע** נ' **מדינת ישראל**, (2009), פסקאות 6 ו-8).

מנגד, אף בחינת מידת הפגיעה במשיבים, בעצם קביעת התנאים המגבילים המבוקשים, מביאה לכלל מסקנה כי אין בהם משום פגיעה ממשית בזכויותיהם.

לפיכך, אני מורה על החלת תנאים מגבילים כנגד המשיבים, עד לתום ההליכים, כדלקמן:

- א. הרחקה מרחק כ-500 מטרים מאחד מעדי התביעה באישומים הראשון והשני, וכן מבני משפחותיהם.
- ב. איסור יצירת קשר, ישיר או עקיף, עם אחד מעדי התביעה באישומים הראשון והשני, וכן עם בני משפחותיהם.
- ג. על מנת להבטיח תנאים אלה, ועל מנת שתעמוד ערבות ברורה לשם כך, יחתום כל אחד מהמשיבים על ערבות עצמית בסך 4,000 ₪.

המשיבים יחתמו על הערבות העצמית תוך שבוע ימים.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לצדדים, וכן תעביר את התיק לעיוני ביום 20.2.17.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ז, 12 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.